

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/11/2024
Identifikačné číslo spisu:	1314205955
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Lenka Praženková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1314205955.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Praženkovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Ivce Čelkovej v spore žalobcu Siemens s.r.o., so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 31 349 307, zastúpeného advokátom JUDr. Marcelom Jóžom, so sídlom Cukrová 14, 813 39 Bratislava, IČO: 36 066 184, proti žalovanému BEZ TRANSFORMÁTORY, a.s., so sídlom Rybníčná 40, 835 54 Bratislava, IČO: 31 383 475, o zaplatenie 24.214,18 eura s prísl., vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 25Cb/111/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z č. k. 3Cob/152/2023-1461 zo dňa 15.11.2023, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom č. k. 3Cob/36/2019-1311 z 22. apríla 2020, potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava III, t. č. Mestský súd Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“) č. k. 25Cb/111/2014-1153 z 23. apríla 2018 a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

2. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že potvrdzovaným rozsudkom súdu prvej inštancie bola prvým výrokom žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 24.214,18 eura s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 13.02.2014 do zaplatenia, druhým výrokom súd žalobu vo zvyšku zamietol, v treťom výroku súd vzájomnú žalobu žalovaného zamietol v celom rozsahu a vo štvrtom výroku súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2.1 Podľa skutkového stavu ustáleného súdom prvej inštancie žalobca ako kupujúci a žalovaný ako predávajúci uzatvorili konkludentným spôsobom kúpnu zmluvu tým, že žalovaný akceptoval objednávku

žalobcu č. 9500198991 zo dňa 24.06.2010 a dodal žalobcovi objednaný tovar, a to 9 ks 1000 kVA transformátorov, 3 ks 500 kVA transformátorov a 3 ks 100 kVA transformátorov, pre miesto určenia FTVE Blažov, Dunajská Streda - Kútники podľa technickej špecifikácie žalovaného č. PT 6425-2-10 a č. PT 6425-3-10 zo dňa 15.06.2010, v rámci ktorých bola stanovená záruka 24 mesiacov od uvedenia do prevádzky, maximálne 30 mesiacov od dodania. Žalobca uvedené transformátory použil na realizáciu diela „Dodávka a inštalácia fotovoltaického systému o výkone 3200 KWP“ podľa Zmlúv o dielo uzatvorených medzi žalobcom a spoločnosťami N.O.S. Construction s.r.o., SE 2010, a.s. a INDUSTRIAL ZONE KÚTNIKY, a.s. V dňoch 16.06.2012, 07.08.2012 a 03.10.2012 prišlo k poruchám 1000 kVA transformátorov, v dôsledku čoho vznikla spoločnostiam N.O.S. Construction a SE 2010, a.s. škoda vo výške 24.214,18 eura, ktorú im uhradil ich poisťovateľ - spoločnosť MITSUI SUMITOMO INSURANCE COMPANY (Europe), ktorá si následne túto sumu uplatnila ako náhradu škody voči žalobcovi. Žalobca spoločnosti MITSUI SUMITOMO INSURANCE COMPANY (Europe) v rámci regresného nároku uhradil dňa 10.10.2013 sumu 7.728,47 eura, dňa 21.11.2013 sumu 4.898,88 eura a dňa 06.02.2014 sumu 11.586,83 eura.

2.2 Za účelom zistenia príčin opakovaných porúch transformátorov boli vypracované expertné správy spoločnosťami ELCONDER s.r.o. a EGU-HV Laboratory a.s., v ktorých bolo potvrdené, že nedochádza k prechodným javom a devastujúcim prepätiam, ktoré by mali ohroziť izolačný systém transformátorov. Znaleckým posudkom č. 3/2016, ako aj výpoveďami znalcov Ing. Michala Janičeka a Ing. Jozefa Holjenčíka, PhD., a podporne aj výsluchom svedkov Ing. S. H. a Ing. S. Z. mal súd prvej inštancie za preukázané, že príčinou havárií bola výrobná chyba a nie prevádzkové podmienky vo FVE Kútники. Žalovaný dodal žalobcovi celkom 9 transformátorov 1000 kVA, z ktorých každý pozostáva z 3 cievok, pričom vada sa vyskytla iba na 8 z celkového počtu 27 cievok (vrátane porúch, ktoré nastali po uplynutí záručnej doby).

2.3 Prvá porucha (ktorá nie je predmetom žaloby) nastala už dňa 22.08.2011, túto poruchu žalovaný v rámci reklamácie uznal ako záručnú a vo „Výjadrení k poruche transformátora - reklamácia R4430“ uviedol, že poruchu spôsobil závitový skrat cievky VN fázy. Vo všetkých prípadoch žalovaný poškodené cievky vymenil za nové a na žiadnej z vymenených cievok sa ďalšia porucha nezopakovala napriek tomu, že neprišlo k žiadnym prevádzkovým zmenám v FVE Kútники. Všetky transformátory sú vystavené zhodnému prevádzkovému prostrediu, preto pokiaľ by príčinou porúch boli javy vonkajšieho prostredia, tieto by sa prejavili na všetkých cievkach rovnako. Na 19 cievkach sa ale vada nevyskytla a rovnako ani na 8 cievkach, ktoré boli žalovaným po poruche vymenené. Na ďalších transformátoroch - 3 ks 500 kVA, 3 ks 100 kVA a tlmivky - sa vady nevyskytli, pričom sú rovnako nainštalované vo FVE Kútники a prevádzkované v rovnakom prevádzkovom prostredí.

2.4 Zmenu prevádzkových podmienok vylúčil aj svedok Ing. Z., ktorý uviedol, že každá zmena by bola zaznamenaná na dispečingu. Skutočnosť, že sa na opravených cievkach ďalšie poruchy nevyskytli, bolo v celom rozsahu vyvrátené tvrdenie Ing. Mužika v ním vypracovanom znaleckom posudku, že aj u transformátorov po oprave možno očakávať výskyt porúch, keďže jediným riešením je prepäťová ochrana. Naopak bola potvrdená pravdivosť záverov znaleckého posudku č. 3/2016, tvrdení znalcov a Ing. Z., ktorými bola preukázaná aj skutočnosť, že boli dodržané podmienky prevádzkovateľa distribučnej sústavy Západoslovenská distribučná a.s., pre pripojenie FVE ako aktívneho zdroja do distribučnej sústavy.

2.5 Počas prevádzky akéhokoľvek transformátora dochádza k rezonančným javom, ktorým transformátor musí odolať bez poškodenia, predpokladaná životnosť transformátora je 35 rokov. Žalovaným dodané transformátory boli pripojené do distribučnej siete káblovým podzemným vedením, takže vplyv atmosferických prepätí nie je žiaden, normy STN a ani prevádzkovateľ v takomto prípade nevyžadujú prepäťovú ochranu, jedinou požadovanou ochranou sú poistky, ktoré sú v takomto prípade podmienkou na pripojenie zariadenia do distribučnej sústavy.

2.6 Pokiaľ išlo o zemné spojenia, ktoré znalec Ing. Mužík považoval za prvotnú príčinu všetkých havárií, tieto tvrdenia mal súd prvej inštancie za nepreukázané, a to vzhľadom na výpovede znalcov a Ing. Z.,

ktorí zhodne uvádzali, že zemné spojenie je až následný jav, ktorý nastáva po tom, ako dôjde k narušeniu izolácie, čiže prvotná porucha je porucha transformátora, ktorá následne je príčinou vzniku zemného spojenia. Ing. Mužík vychádzal z výsledkov meraní EGU-HV Laboratory, a.s., kde boli konštatované trvalé a prerušované zemné spojenia, pričom tie trvalé boli na dispečingu v Dunajskej Strede vypínané, ale prerušované zemné spojenia vypínané neboli. Ing. Z. uviedol, že 22 kV sieť je konštruovaná tak, aby krátkodobé zemné spojenia strpela a nedochádzalo k častému vypínaniu siete. To, že nie sú krátkodobé zemné spojenia vypínané, je bežný jav a zariadenia to musia vydržať. Ing. Mužíkom navrhované zvodice prepätia by transformátory neochránili, transformátory do 1600 kVA sa chránia iba poistkami.

2.7 Znalec Ing. Mužík v znaleckom posudku poukazoval na neštandardnosť „kioskov“, v ktorých sú transformátory umiestnené, avšak jeho závery boli podľa súdu prvej inštancie veľmi nekonkrétne a hypotetické. Podľa súdu prvej inštancie bola preukázaná aj vedomosť žalovaného o tom, že dodáva transformátory pre potreby FVE. Z výsluchu znalcov, ktorí vypracovali znalecký posudok č. 3/2016 mal súd prvej inštancie za preukázané, že FVE Kútники nemajú zvláštny, neštandardný režim prevádzky voči ostatným FVE. V znaleckom posudku č. 3/2016 bolo jasne uvedené, že počet spínaní transformátorov je v súlade s normou STN EN 60076/1. Početnosť spínaní do vonkajšieho prostredia prekročená nebola, ale je pravdou, že počet spínaní vykonaných distribučnou spoločnosťou prekračovalo normu, avšak rovnaké podmienky boli pre väčší počet transformátorov, avšak porucha sa vyskytla iba na piatich z nich. Navyše má norma len odporúčací charakter, nie je právne záväzná a v čase, kedy bola zadaná objednávka na dodávku transformátorov a aj v čase samotnej dodávky, norma STN EN 60076/1 neexistovala. V roku 2010 platila norma STN IEC 60076-1, ktorá žiadne údaje o spínaní neobsahovala.

2.8 Z uvedených dôvodov mal súd prvej inštancie za preukázané, že príčinou väd transformátorov bola výrobná vada a nie vplyv vonkajšieho prostredia. Žalobca v rámci regresného nároku uhradil spolu sumu 24.214,18 eura poisťovacej spoločnosti. Preukázateľne tak prišlo k zmenšeniu majetku žalobcu o 24.214,18 eura v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti žalovaného dodať tovar riadne a bez väd. Súd prvej inštancie nevykonával dokazovanie kontrolným znaleckým posudkom, keďže vzhľadom na výsledky dokazovania a zásadu hospodárnosti konania toto nepovažoval za potrebné.

2.9 Žalovaný v priebehu konania podaním zo dňa 24.06.2016 uplatnil vzájomný návrh podľa § 98 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a žiadal, aby súd prvej inštancie rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť mu sumu 10.212,55 eura s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia, a to na základe ceny vykonaných opráv transformátorov. Keďže mal súd prvej inštancie za preukázanú zodpovednosť žalovaného za vznik škody v dôsledku poruchy transformátorov, vyhodnotil nárok žalovaného uplatnený vzájomnou žalobou ako nedôvodný.

3. Žalovaný podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, v ktorom namietal, že sa súd prvej inštancie nedostatočne vysporiadal s jednotlivými čiastkovými závermi znaleckého posudku STU, ktoré si odporujú a nie sú náležité odôvodnené a podložené. Ing. Z. priznal, že v danom prípade sa nedala určiť presná príčina poruchy na transformátore. Súd prvej inštancie sa priklonil k záverom znaleckého posudku vykonaného súdom, podľa žalovaného boli ale na posúdenie skutočností obsiahnutých v znaleckých posudkoch potrebné odborné znalosti, ktorými súd nedisponuje. Žalovaný namietal aj osobu znalca Ing. Jozefa Holjenčíka a nevykonanie kontrolného znaleckého posudku. Tvrdenie súdu, že nebola potrebná prepäťová ochrana bolo pravdivé len sčasti, a to z dôvodu, že prepäťová ochrana nie je potrebná len proti atmosférickému prepätiu, čo bolo súdom vytrhnuté z kontextu, a ignorovalo prítomnosť spínacích prepätí, proti ktorým by prepäťové ochrany pomohli.

4. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a zisteným skutkovým stavom. Súd prvej inštancie sa v konaní nedopustil vady, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uviedol, že žalovaný mal vedomosť o účele použitia objednaných transformátorov (FVE), preto mal a mohol vyhodnotiť množstvo a typ transformátorov, prípadne oznámiť žalobcovi vhodné riešenie. V konaní bolo na základe vykonaného dokazovania jednoznačne preukázané vylúčenie vonkajšieho vplyvu

(poveternostné podmienky), nevhodné prevádzkové prostredie, ovplyvnenie prevádzky transformátorov zemným vedením alebo rezonančnými javmi. Vada sa prejavila len na piatich transformátoroch 1000 kVA a po výmene cievok sa vady už neprejavili. Ak teda žalobca neporušil podmienky inštalácie dodaných transformátorov a bol vylúčený aj vplyv vonkajšieho prostredia, pričom nebolo preukázané porušenie prevádzkových podmienok, je jediným správnym záverom vada v samotných dodaných transformátoroch. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a v podrobnostiach poukázal na jeho odôvodnenie.

5. Najvyšší súd SR ako súd dovolací na základe dovolania žalovaného uznesením č. k. 4Obdo/39/2021-1423 zo dňa 19.05.2022 rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/36/2019-1311 z 22. apríla 2020 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5.1 Najvyšší súd poukázal na to, že žalovaný odôvodnil svoje dovolanie vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ CSP a nesprávnym právnym posúdením veci s prípustnosťou dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, teda pre odklon odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Najvyšší súd sa v prvom rade zaoberal vytýkanou nepreskúmateľnosťou rozsudku odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odôvodnenie odvolacieho súdu sa skutočne obmedzilo len na konštatovanie správnosti dôvodov rozsudku súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 2 CSP, a opomenulo sa vysporiadať s podstatnými odvolacími námietkami žalovaného. Následne odvolací súd zopakoval skutkové zistenia, ktoré považoval za jednoznačne preukázané, obmedzil sa však len na konštatovanie ich správnosti, bez vysvetlenia, prečo sú odvolacie námietky žalovaného nedôvodné. Vlastné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu (mimo tzv. konštatáciu časti) vyhodnotil dovolací súd ako strohé a výlučne odkazujúce a zdôrazňujúce správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, a to bez toho, aby sa vysporiadalo s otázkou kontrolného znaleckého dokazovania v prípade dvoch protichodných znaleckých posudkov, s rozpormi v skutkových zisteniach, na ktoré poukázal odvolateľ a s vytýkanými vadami uznesenia odvolacieho súdu, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej. Takéto odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu neumožnilo dovolaciemu súdu učiniť dovolací prieskum vo vzťahu k ďalšiemu dovolaciemu dôvodu vymedzenému žalovaným, keďže nebolo zrejmé, akým spôsobom sa s podstatnými otázkami v tomto konaní odvolací súd vysporiadal. Z uvedených dôvodov najvyšší súd vzhľadom na prípustnosť aj dôvodnosť dovolania žalovaného v časti namietanej vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ CSP, pre nepreskúmateľnosť rozsudku odvolacieho súdu a z tohto dôvodu rozsudok odvolacieho súdu podľa § 449 ods. 1 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vzhľadom na konštatovaný záver o prípustnosti a dôvodnosti dovolania žalovaného podľa § 420 písm. f/ CSP, sa najvyšší súd druhým dovolacím dôvodom podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP nezaoberal.

6. Krajský súd v Bratislave po vrátení veci dovolacím súdom túto opätovne prejednal podľa § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania a dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

6.1 Odvolací súd skonštatoval vecnú správnosť napadnutého rozsudku a reflektujúc dôvody odvolania žalovaného na zdôraznenie jeho správnosti uviedol, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkový stav, z ktorého následne aj odvolací súd vychádzal a vec správne právne posúdil. Svoje rozhodnutie i náležite odôvodnil v súlade s ust. § 220 CSP, s čím sa odvolací súd plne stotožnil. V konaní sa súd prvej inštancie nedopustil vady, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktorú by musel odvolací súd prihliadať; obsah odvolania žalovaného nebol preto spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

6.2 Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovým a právnym posúdením vykonaných dôkazov a na doplnenie uviedol, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný mal vedomosť o účele použitia objednaných transformátorov (FVE) a to listinným dôkazom vypracovaným samotným žalovaným - Ponukou transformátorov zo dňa 17.03.2010, v ktorej bolo výslovne uvedené, že žalovaný

predložil ponuku na dodávku olejových transformátorov vhodných pre FVE s vyhotovením podľa EN 60076. Keďže z dôvodu umiestnenia FVE na Žitnom ostrove nebolo z ekologického hľadiska vhodné zakúpiť olejové transformátory, žalobca mailom prostredníctvom S. H. požadoval dodávku suchých transformátorov ako náhradu za pôvodne ponúknuté olejové transformátory. Následne žalovaný mailom zo dňa 08.06.2010 poslal ponuku na suché transformátory pre FVE, pričom prílohou mailu bola práve Ponuka transformátorov č. PTS 6425- 10 3Cob/152/2023 2/10, kde bol odkaz na normu EN 60076. Z uvedených dôkazov bolo zrejmé, že žalovaný od samotného počiatku mal vedomosť o tom, že dodáva transformátory pre potreby FVE, pričom sám ponúkol transformátory podľa normy STN EN 60076, ktorú deklaroval ako vhodnú pre FVE, a ktorú neskôr spochybnil, keď uvádzal, že vzhľadom na neštandardné podmienky vo FVE Kútniky mali byť transformátory realizované podľa STN EN 60071-2, čiže nie žalobca požadoval výrobu transformátorov podľa normy STN EN 60076, ale žalovaný ako výrobca označil transformátory podľa tejto normy vhodné pre prevádzkové prostredie FVE. Pokiaľ išlo o odvoláciu námietku podľa § 365 ods. 2 CSP spočívajúcu v tom, že uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 25Cb/111/2014-908 zo dňa 16.05.2017, ktorým súd prvej inštancie nevyvylúčil znalecký ústav Slovenskej technickej univerzity v Bratislave a jeho štatutárneho zástupcu Ing. Jozefa Holjenčíka z konania, na základe námietky zaujatosti vznesenej žalovaným a že toto rozhodnutie trpí vadami, odvolací súd uviedol, že o námietke žalovaného bolo predmetným uznesením právoplatne rozhodnuté (právoplatnosť 08.06.2017). Podľa názoru odvolacieho súdu bola súdom prvej inštancie dostatočne posúdená včasnosť podania námietky zaujatosti ako aj objektívna a subjektívna stránka možnej namietanej zaujatosti, či už osoby znalca alebo znaleckého ústavu. Súd prvej inštancie ako aj odvolací súd boli viazaný takýmto právoplatným procesným rozhodnutím. Vo veci námietky žalovaného v tom, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, ak v prípade dvoch protichodných záverov znaleckých posudkov nenariadil kontrolné znalecké dokazovanie, odvolací súd poukázal na to, že nie je povinnosťou súdu nariaďovať kontrolné znalecké dokazovanie. V súlade s § 191 ods. 1 CSP súd hodnotí dôkazy jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie presvedčivým spôsobom vyhodnotil, prečo sa pri rozhodovaní priklonil ku skutkovej argumentácii uvedenej v znaleckom posudku č. 3/2016. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil dôkazy predložené stranami v konaní podľa svojej vlastnej úvahy. V tejto súvislosti poukázal odvolací súd na názor NS SR vyslovený v zrušujúcom uznesení, že súdy v prípade hodnotenia znaleckého dokazovania nie sú oprávnené samé posudzovať znalecké závery, môžu však hodnotiť presvedčivosť znaleckého posudku, čo do jeho úplnosti, logického odôvodnenia a súladu záverov znaleckého posudku s ostatnými vykonanými dôkazmi. Prípadné nedostatky, nejasnosti alebo rozpory znaleckého posudku by mal súd v prvom rade odstraňovať výsluchom znalca alebo znalcov v prípade viacerých znaleckých posudkov. Nie vždy je ale nevyhnutné automaticky nariaďovať ďalšie znalecké dokazovanie, najmä pokiaľ súd dokáže aj v súvislosti s inými dôkazmi vykonanými v konaní a vykonaným výsluchom znalcov, za použitia dovoľeného hodnotenia znaleckých posudkov súdom, logicky odôvodniť prečo sa prikloní k záverom niektorého zo znaleckých posudkov, pri ktorom nie sú pochybnosti o jeho správnosti a úplnosti a svoj postup náležite odôvodní. Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok uvedené kritéria spĺňa. Súd prvej inštancie na základe vykonaného znaleckého dokazovania, výpovede znalca dospel k záveru, že čo do úplnosti, logického odôvodnenia a súladu záverov znaleckého posudku s ostatnými vykonanými dôkazmi sa pri posudzovaní dôvodnosti uplatneného nároku priklonil ku skutkovej a odbornej argumentácii znaleckého posudku č. 3/2016. V konaní bolo na základe vykonaného dokazovania podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne preukázané vylúčenie vonkajšieho vplyvu (poveternostné podmienky), nevhodné prevádzkové prostredie, ovplyvnenie prevádzky transformátorov zemným vedením alebo rezonančnými javmi. Z uvedeného vyplýva, že žalobca pri inštalácii transformátorov neporušil žiadne podmienky potrebné na riadne fungovanie dodaných komponentov. Vada sa prejavila len na 5 transformátoroch 1000 kVA a po výmene cievok sa vady už neprejavili. Tak isto pri ostatných transformátoroch 3 ks 500 kVA a 3 ks 100 kVA transformátorov, sa vada neprejavila. Ak teda žalobca neporušil podmienky inštalácie dodaných transformátorov a bol vylúčený aj vplyv vonkajšieho prostredia, neboli preukázané porušenie prevádzkových podmienok a po prvej výmene poškodených cievok sa na tých opravených transformátoroch vada opäť neprejavila, je jediným správnym záverom, tak ako to skonštatoval a odôvodnil súd prvej inštancie, vada v samotných dodaných transformátoroch. Skutočnosť, že pri prvej výmene cievok transformátorov sa vada opravovaných transformátorov opätovne neprejavila, /a to bez

zmeny prevádzkových podmienok/ je jediným možným vysvetlením vady cievok na dodaných transformátoroch. Súd prvej inštancie na základe rozsiahleho dokazovania dospel k správne právnemu záveru, že za spôsobenú škodu zodpovedá žalovaný a to dodaním transformátorov, ktoré vykazovali vady. Odvolací súd sa preto stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie a v ostatnom odkázal na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku.

6.3 Odvolací súd na záver zdôraznil, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (pozri napr. III. ÚS 209/04). Aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo svojej judikatúre zdôrazňuje, že čl. 6 ods. 1 Dohovoru zaväzuje súdy odôvodniť svoje rozhodnutia, ale nemožno ho chápať tak, že vyžaduje, aby na každý argument strany bola daná podrobná odpoveď. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia. Otázku, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie, vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 Dohovoru, možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higinis c. Francúzsko z 19. februára 1998). Uvedené kritéria pre dostatočné odôvodnenie napadnutý rozsudok splnil.

6.4 O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a nárok na ich náhradu v celom rozsahu priznal úspešnému žalobcovi. Rovnako úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Proti rozsudku odvolacieho súdu č. k. 3Cob/152/2023-1461 zo dňa 15.11.2023 podal žalovaný opätovne dovolanie z dôvodov podľa § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Uvedol, že v predmetnom rozsudku absentuje akékoľvek doplnenie odôvodnenia, nie je v ňom uvedený žiadny nový argument, na základe čoho sa odvolací súd žiadnym spôsobom nevysporiadal s vytýkanými nedostatkami vyplývajúcimi zo zrušujúceho uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 4Obdo/39/2021 zo dňa 19.05.2022. Uvedené tak spôsobilo, že nepreskúmateľnosť predmetného odvolacieho rozsudku ako aj jeho zmätočnosť naďalej trvajú a naďalej sa žalovanému upiera právo dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia právom predvídaným spôsobom a odníma sa mu možnosť náležite argumentovať voči rozhodnutiu súdu.

7.1 Vo vzťahu k vytýkanej vade zmätočnosti žalovaný namietal, že odvolací súd sa v odôvodnení rozsudku nevysporiadal s odvolacími námietkami žalovaného, čo má podľa žalovaného za následok nepreskúmateľnosť rozsudku krajského súdu. Odvolací súd sa nevysporiadal najmä s potrebou vykonať kontrolné znalecké dokazovanie, keďže v konaní súdom nariadený znalecký posudok vypracovaný STU sa vo svojich záveroch odlišoval od súkromného znaleckého posudku predloženého žalovaným. Ide o pritom o znalecké posudky rovnakej právnej sily. Žalovaný vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania navrhoval na súdnom pojednávaní dňa 15.01.2018 a súd na pojednávaní dňa 26.03.2018 uviedol, že vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania nepripúšťa. Súd nedisponuje potrebnými odbornými vedomosťami na posúdenie dvoch protichodných znaleckých posudkov.

7.2 Odvolací súd sa podľa žalovaného nevysporiadal ani s nesprávnymi skutkovými zisteniami, na ktoré žalovaný poukazoval v odvolaní. Svedok Ing. Z. mal vo svojej výpovedi priznať, že nevie určiť presnú príčinu poruchy na transformátore. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s touto časťou výpovede svedka. Výpoveď svedka Ing. Z. bola navyše vopred dohodnutá a ovplyvnená komunikáciou so žalobcom pred pojednávaním, čo aj sám svedok potvrdil na pojednávaní dňa 15.01.2018. Výsluch

svedka Ing. Z. je preto podľa žalovaného nedôveryhodný a súd vzal do úvahy len jeho čiastkové závery.

7.3 Žalovaný ďalej poukázal na znalecký posudok vypracovaný Znaleckým ústavom STU, ktorého znalecký tím viedol znalec Ing. Jozef Holjenčík. Žalovaný vzniesol námietku zaujatosti o ktorej súd prvej inštancie rozhodol uznesením zo dňa 16. mája 2017, č. k. 25Cb/111/2014-908, tak, že Znalecký ústav Slovenskej technickej univerzity v Bratislave a štatutárny zástupca pre výkon znaleckej činnosti Ing. Jozef Holjenčík nie sú vylúčení z konania. Žalovaný uplatnil odvolanie aj pre odvolací dôvod podľa § 365 ods. 2 CSP, podľa ktorého je odvolanie možné odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. S uvedeným uplatneným odvolacím dôvodom sa odvolací súd žiadnym spôsobom nevysporiadal (s dôvodmi na vylúčenie znalca ako ani s včasnosťou podania námietky zaujatosti, dovolateľ poukázal na uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 5Ndz/3/2011 zo dňa 11.08.2011).

7.4 K nesprávnemu právnemu posúdeniu veci žalovaný poukázal na dva znalecké posudky s odlišnými závermi znalcov, s ktorými sa odvolací súd nevysporiadal. Žalovaný označil rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) sp. zn. 4Cdo/254/2012, v zmysle ktorého je v takomto prípade potrebné pristúpiť k výsluchu oboch znalcov a ak by ani v takom prípade nebolo možné odstrániť rozpory v záveroch znaleckých posudkov, je potrebné dať tieto závery preskúmať iným znalcom, vedeckým ústavom alebo inou inštitúciou.

7.5 Z vyššie uvedených dôvodov žalovaný navrhol, aby dovolací súd uznesením podľa § 449 ods. 1 CSP napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby uznesením podľa § 449 ods. 2 CSP napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie č. k. 25Cb/111/2014 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie Mestskému súdu Bratislava III, alebo aby rozsudkom podľa § 449 ods. 3 CSP napadnutý rozsudok zmenil, ak má za to, že sám môže rozhodnúť vo veci a to tak, že žaloba žalobcu sa v celom rozsahu zamieta. V prípade úspechu si žalovaný uplatnil nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

8. Žalobca sa vyjadril k dovolaniu žalovaného podaním zo dňa 05.04.2024. Dovolanie označil za vecne ako aj právne nedôvodné. K dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f/ CSP uviedol, že odvolací súd svoje rozhodnutie riadne a úplne odôvodnil a v nadväznosti na zrušujúce uznesenie dovolacieho súdu sa podrobne zamerlal aj na vlastné vysporiadanie sa s podstatnými odvolacími námietkami žalovaného, vrátane námietky o nevyklúčení znalca. resp. znaleckého ústavu a včasnosti podania námietky zaujatosti a vysporiadal sa tiež s otázkou príklonu k záverom znaleckého posudku č. 3/2016. K dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP žalobca uviedol, že odvolací súd jasne uviedol dôvody, ktoré ho viedli k príklonu sa k znaleckému posudku STU, pričom nedošlo k odklonu od rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (uznesenie 4Cdo 254/2012, na ktoré poukazoval žalovaný), ale práve naopak k naplneniu tejto rozhodovacej praxe, pretože priestor pre samotné zhodnotenie súdu, ktorý z posudkov a prečo bude súdom zobratý za podklad jeho rozhodnutia je súdu ponechaný, musí byť však riadne a udržateľne odôvodnený.

8.1 K otázke „nevykonania kontrolného znaleckého posudku“ žalobca uviedol, že je síce pravdou, že znalecký posudok vyhotovený súdom prevej inštancie určeným znaleckým ústavom STU a súkromný znalecký posudok žalovaného vypracovaný Ing. Mužíkom dospeli k odlišným záverom ohľadom príčin väd 1000 kVA transformátorov, avšak táto skutočnosť (rozdielne závery znaleckých posudkov) nebola bez ďalšieho dôvodom na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku, ako sa nesprávne domnieval žalovaný. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie a odvolací súd správne nepovažovali za potrebné vykonať ďalšie dokazovanie vypracovaním kontrolného znaleckého posudku, keďže výsledky dokazovania boli vo všetkých súvislostiach (t.j. všetky vykonané dôkazy) takej kvality, že súd prvej inštancie a odvolací súd mohli a museli dospieť k takým rozhodnutiam vo veci samej aké vyjadrili vo svojich rozsudkoch.

8.2 Žalobca považoval za potrebné dodať, že žalovaný v konaní vyslovil viaceré teórie o príčinách

porúch vyskytujúcich sa na predmetných transformátoroch umiestnených vo FVE, ktorými malo byť takmer všetko, len nie vada výrobku dodaného žalovaným. Žalobca zdôraznil, že právna úvaha súdu prvej inštancie, s ktorou sa stotožnil aj odvolací súd a dôkazná situácia tak z hľadiska hodnotiacej úvahy súdu vychádzala z hľadiska vnútornej logiky, súvisu dôkazov a ich korešpondovania s logickým priebehom skutkového deja a všetkých známych okolností. Závery súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu boli založené na pevnom základe tvorenom reťazou dôkazov, na základe ktorých neprichádzal do úvahy iný záver, než ten, ku ktorému súdy dospeli. Preto nebolo potrebné aby súd prvej inštancie vykonával dôkaz kontrolným znaleckým posudkom a odvolací súd mu v odvolacom rozsudku nemohol neexistujúce pochybenie vytknúť. Ku svedeckej výpovedi Ing. Z., ktorú žalovaný napádal považoval žalobca za potrebné uviesť, že a jedná o jeden z viacerých nie o jediný dôkaz. Okrem toho, Ing. Z. ako svedok vypovedal pod prisahou a z obsahu jeho výpovede nemožno vyvodíť nič iné, než jeho nezaujatosť a odpovede na otázky podľa jeho najlepšieho vedomia. Žalobca nevzhliadol rozpory tvrdené žalovaným, ale iba snahu žalovaného vytrhnúť z kontextu výpovede svedka Ing. Z. jemu vyhovujúce pasáže hoci výpoveď Ing. Z. ako celok podporovala skôr závery znaleckého posudku znaleckého ústavu STU než názory žalovaného.

8.3 Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného v súlade s § 448 CSP zamietol ako nedôvodné a zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov dovolacieho konanie v plnej výške.

9. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, konajúca zamestnancom v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že ...

10. Žalovaný odôvodnil svoje dovolanie vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ CSP a nesprávnym právnym posúdením veci s prípustnosťou dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, teda pre odklon odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Podľa § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

13. Dovolateľ odôvodneniu rozsudku odvolacieho súdu vyčíta, že v ňom odvolací súd neposkytol odpovede na podstatné otázky vznesené žalovaným v odvolaní. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie sa za situácie dvoch protichodných znaleckých posudkov priklonil k záverom jedného znaleckého posudku, bez vykonania kontrolného znaleckého dokazovania, pričom pre takýto postup súd nedisponuje potrebnými odbornými vedomosťami. Žalovaný zároveň poukázal na rozpory v skutkových zisteniach, a to najmä v súvislosti s výsluchom svedka Ing. Z.. Odvolací súd sa podľa dovolateľa nevysporiadal ani s odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 2 CSP, pri ktorom žalovaný namietal, že uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 16. mája 2017, č. k. 25Cb/111/2014-908, ktorým súd prvej inštancie nevyhlásil znalecký ústav Slovenskej technickej univerzity v Bratislave a jeho štatutárneho zástupcu Ing. Jozefa Holjenčíka, na základe námietky zaujatosti vznesenej žalovaným, trpí vadami.

14. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

15. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky

poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

16. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia zakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP, len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia odvolacieho súdu neobsahuje ani zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie, pričom odvolací súd nie je povinný poskytnúť odpoveď na každú odvolaciu námietku, ale je povinný sa vysporiadať s podstatnými odvolacími námietkami (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP). Pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. Pretože dovolateľ namietal nedostatočné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu, dovolací súd pristúpil k posúdeniu, či bolo zachované právo dovolateľa na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Vo vzťahu k dovolateľom namietanej procesnej vade konania spočívajúcej v nevysporiadaní sa s odvolacími námietkami žalovaného, hlavne s námietkou potreby vykonať kontrolné znalecké dokazovanie a s nevysporiadaním sa s nesprávnymi skutkovými zisteniami, dovolací súd uvádza, že i napriek stručnému doplneniu odôvodnenia v časti vlastného posúdenia odvolania odvolacím súdom (nedostatočné odôvodnenie bolo dôvodom zrušenia prvého odvolacieho rozhodnutia) je potrebné uviesť, že rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (porovnaj II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), preto je aj odôvodnenie rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu potrebné posudzovať spoločne a nie oddelenie. K porušeniu práva na spravodlivý proces dochádza v prípadoch, kedy súd nevykoná stranou navrhovaný dôkaz, ktorý by mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť. Z rozhodnutí súdov oboch inštancií (v ich organickej jednote v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP), jednoznačne vyplýva, že o takýto prípad porušenia práva sa v prejednávanej veci nejedná. Z priebehu konania, ako i rozhodnutí súdov je zreteľné, že stranami v konaní predložené dôkazy (súkromné znalecké posudky, odborné stanoviská) a ostatné vykonané dôkazy (listinné dôkazy, výsluchy strán, svedkov, znalcov, prednesy právnych zástupcov) spolu so Znaleckým posudkom č. 3/2016 dali súdom dostatočný záver o vzájomnom súlade a preto konajúce súdy nepovažovali za potrebné doplniť dokazovanie ďalším znaleckým posudkom.

18. Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, kde vo vzťahu k nevykonaniu kontrolného znaleckého posudku súd prvej inštancie uviedol (ods. 47), že nevykonaním dokazovania kontrolným znaleckým posudkom, nakoľko vzhľadom na výsledky dokazovania a zásadu hospodárnosti konania toto nepovažoval za potrebné pre rozhodnutie vo veci, keďže skutkový stav mal dostatočne preukázaný na základe už skôr vykonaného dokazovania. Súd prvej inštancie mal skutkový stav preukázaný nielen znaleckým posudkom č. 3/2016, z ktorého vychádzal, ale aj výpoveďami znalcov Ing. Michala Janíčka a Ing. Jozefa Holjenčíka, PhD., výsluchom svedkov Ing. S. H. a Ing. S. Z. ako aj expertnými správami spoločností ELCONDER s.r.o. a EGU-HV Laboratory a.s. Žalovaný namietal ajnevieryhodnosť svedka Ing. Z., avšak konajúce súdy nevychádzali len z jeho svedeckej výpovede. Z odôvodnení vyplýva, že jeho svedecká výpoveď bola len jedným z viacerých vykonaných dôkazov, na základe ktorých dospeli k zisteniu skutkového stavu a následnému právnemu posúdeniu. Odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu v spojení s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 393 ods. 2 CSP a § 220 ods. 2 CSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok. Z odôvodnení oboch rozhodnutí sú zrejmé právne úvahy konajúcich súdov, ktoré viedli k prijatiu konečného záveru. Súd prvej inštancie spolu s odvolacím súdom uviedli, čo je predmetom konania, aké skutočnosti tvrdili sporové strany, z ktorých vykonaných dôkazov vychádzali, ako ich vyhodnotili, súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľne vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, teda z akého skutkového stavu veci vychádzal, ktoré ustanovenia zákona aplikoval a ako

vec právne posúdil a zároveň sa vysporiadal s podstatnými vyjadreniami a námietkami strán konania. Súd prvej inštancie v ods. 42. odôvodnenia svojho rozhodnutia odôvodnil, prečo vychádzal zo Znaleckého posudku č. 3/2016 zo dňa 19.2.2016, v ods. 47. zdôvodnil, prečo nevykonával kontrolné znalecké dokazovanie. Súd prvej inštancie skonštatoval, že ... zmenu prevádzkových podmienok vylúčil aj svedok Ing. Z., ktorý uviedol, že každá zmena by bola zaznamenaná na dispečingu. Skutočnosť, že sa na opravených cievkach ďalšie poruchy nevyskytli, bolo v celom rozsahu vyvrátené tvrdenie Ing. Mužika v ním vypracovanom znaleckom posudku, že aj u transformátorov po oprave možno očakávať výskyt porúch, keďže jediným riešením je prepäťová ochrana. Naopak bola potvrdená pravdivosť záverov znaleckého posudku č. 3/2016, tvrdení znalcov a Ing. Z., ktorými bola preukázaná aj skutočnosť, že boli dodržané podmienky prevádzkovateľa distribučnej sústavy Západoslovenská distribučná a.s., pre pripojenie FVE ako aktívneho zdroja do distribučnej sústavy.

Odvolací súd v ods. 20 až 22 odôvodnenia svojho (v poradí druhého) rozsudku reagoval na námietku odvolateľa v odvolaní, keď uviedol, že:

... Súd prvej inštancie na základe vykonaného znaleckého dokazovania, výpovede znalca dospel k záveru, že čo do úplnosti, logického odôvodnenia a súladu záverov znaleckého posudku s ostatnými vykonanými dôkazmi sa pri posudzovaní dôvodnosti uplatneného nároku priklonil ku skutkovej a odbornej argumentácii znaleckého posudku č. 3/2016.

...V konaní bolo na základe vykonaného dokazovania jednoznačne preukázané vylúčenie vonkajšieho vplyvu (poveternostné podmienky), nevhodné prevádzkové prostredie, ovplyvnenie prevádzky transformátorov zemným vedením alebo rezonančnými javmi. Z uvedeného vyplýva, že žalobca pri inštalácii transformátorov neporušil žiadne podmienky potrebné na riadne fungovanie dodaných komponentov. Vada sa prejavila len na 5 transformátoroch 1000 kVA a po výmene cievok sa vady už neprejavili. Tak isto pri ostatných transformátoroch 3 ks 500 kVA a 3 ks 100 kVA transformátorov, sa vada neprejavila. Ak teda žalobca neporušil podmienky inštalácie dodaných transformátorov a bol vylúčený aj vplyv vonkajšieho prostredia, neboli preukázané porušenie prevádzkových podmienok a po prvej výmene poškodených cievok sa na tých opravených transformátoroch vada opäť neprejavila, je jediným správnym záverom, tak ako to skonštatoval a odôvodnil súd prvej inštancie, vada v samotných dodaných transformátoroch. Skutočnosť, že pri prvej výmene cievok transformátorov sa vada opravovaných transformátorov opätovne neprejavila, /a to bez zmeny prevádzkových podmienok/ je jediným možným vysvetlením vady cievok na dodaných transformátoroch. Súd prvej inštancie na základe rozsiahleho dokazovania dospel k správne právnemu záveru, že za spôsobenú škodu zodpovedá žalovaný a to dodaním transformátorov, ktoré vykazovali vady. Odvolací súd sa preto stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie a v ostatnom odkazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku.“

19. Argumentácia žalovaného v dovolaní, že odvolací súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s vytýkanými nedostatkami vyplývajúcimi zo zrušujúceho uznesenia dovolacieho súdu nie je pravdivá. Odvolací súd svoje odôvodnenie v poradí druhom rozhodnutí doplnil, síce stručne, ale je z neho zrejmé, ako posúdil odvolacie námietky žalovaného. K odvolacej námietke nevykonania kontrolného znaleckého posudku v ods. 20 svojho odôvodnenia uviedol, že ... nie je povinnosťou súdu nariaďovať kontrolné znalecké dokazovanie. V súlade s § 191 ods. 1, C.s.p. súd hodnotí dôkazy jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Podľa názoru dovolacieho súdu súd prvej inštancie presvedčivým spôsobom vyhodnotil prečo sa pri rozhodovaní priklonil ku skutkovej argumentácii uvedenej v znaleckom posudku č. 3/2016. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil dôkazy predložené stranami v konaní podľa svojej vlastnej úvahy. V ods. 21 uviedol, že ... súd prvej inštancie na základe vykonaného znaleckého dokazovania, výpovede znalca dospel k záveru, že čo do úplnosti, logického odôvodnenia a súladu záverov znaleckého posudku s ostatnými vykonanými dôkazmi sa pri posudzovaní dôvodnosti uplatneného nároku priklonil ku skutkovej a odbornej argumentácii znaleckého posudku č. 3/2016. V ods. 22 odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd stručne doplnil (oproti prvému svojmu rozhodnutiu, ktoré bolo dovolacím súdom zrušené), prečo súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že za spôsobenú škodu zodpovedá žalovaný a to dodaním transformátorov, ktoré vykazovali vady.

20. V reakcii na dovolacie argumenty žalovaného dovolací súd opakuje, že za procesnú vadu konania

podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil podľa predstáv dovolateľa, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo nie je tento prípad. Žalovaný preto neopodstatnene namietal, že mu odvolací súd nedostatočným a nepresvedčivým odôvodnením rozhodnutia znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné poznamenať, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky odvolacie námietky uvedené v odvolaní, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o odvolaní podstatný význam, ktoré zostali sporné alebo, na ktoré považuje odvolací súd za nevyhnutné dať odpoveď z hľadiska doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie (II. ÚS 78/05). Skutočnosť, že dovolateľ sa s názorom súdov nižšej inštancie nestotožnil, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

21. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria z hľadiska jeho predmetu jeden celok (IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09). Uvedené doplnenie dôvodov odôvodnenia odvolacím súdom považuje dovolací súd za dostačujúce z pohľadu už vyššie uvedenej jednoty rozsudkov prvoinštančného a odvolacieho súdu. Procesný postup odvolacieho súdu, ale aj súdu prvej inštancie prebiehal v zmysle právnej úpravy Civilného sporového poriadku, žalobca a žalovaný mali možnosť zúčastniť sa na úkonoch súdu prvej inštancie, tvrdiť skutočnosti týkajúce sa uplatneného nároku a na jeho preukázanie uplatňovať procesné návrhy na vykonanie dokazovania. Žalobca a žalovaný túto možnosť v konaní aj využili, pričom žalovaný využil aj možnosť podať proti rozsudku súdu prvej inštancie riadny opravný prostriedok (odvolanie). Dovolateľ v dovolaní v podstate uvádza tie isté námietky, ktorými sa zaoberali už súdy oboch inštancií a v odôvodneniach svojich rozhodnutí sa s nimi aj dostatočným spôsobom vysporiadali. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po použití a výklade relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 22/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 243/07).

22. K dovolacej námietke, že sa odvolací súd nevysporiadal s námietkou zaujatosti znalca, o ktorej súd prvej inštancie rozhodol uznesením zo dňa 16. mája 2017, č. k. 25Cb/111/2014-908 tak, že Znalecký ústav Slovenskej technickej univerzity v Bratislave a štatutárny zástupca pre výkon znaleckej činnosti Ing. Jozef Holjenčík nie sú vylúčení z konania (proti ktorému nie je prípustné odvolanie a preto žalovaný uplatnil túto námietku v odvolaní - odvolací dôvod podľa § 365 ods. 2 CSP) dovolací súd uvádza, že odvolací súd sa v ods.19 odôvodnenia vysporiadal s uvedenou námietkou, kde uviedol ... podľa názoru odvolacieho súdu bola súdom prvej inštancie dostatočne posúdená včasnosť podania námietky zaujatosti ako aj objektívna a subjektívna stránka možnej namietanej zaujatosti, či už osoby znalca alebo znaleckého ústavu .. Opätovne musí dovolací súd skonštatovať, že aj napriek veľmi stručnému odôvodneniu tejto dovolacej námietky nie je možné konštatovať, že by sa odvolací súd nevysporiadal s uvedenou námietkou a že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces.

23. Dovolací súd z uvedených dôvodov konštatuje, že nezistil nedostatky odôvodnenia hodnotenia dôkazov, rovnako ani nedostatky odôvodnenia prijatých záverov súdu prvej inštancie, s ktorým sa odvolací súd stotožnil, v zmysle ktorých by bolo nariadenie kontrolného znaleckého posudku nadbytočné, nakoľko vzhľadom na výsledky dokazovania a zásadu hospodárnosti konania toto nepovažoval za potrebné pre rozhodnutie vo veci, keďže skutkový stav mal súd dostatočne preukázaný na základe už skôr vykonaného dokazovania. Dovolací súd nezistil ani nedostatočnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, pričom opätovne poukazuje na skutočnosť, že odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu tvoria jeden celok. Podstata argumentácie žalovaného v dovolaní spočíva v jeho nesúlase s prijatými skutkovými a právnymi závermi, čo je vzhľadom na procesný neúspech žalovaného v konaní pochopiteľné, avšak takýto nesúhlas žalovaného sám osebe nemôže zakladať prípustnosť dovolania. Najvyšší súd nezistil procesné pochybenie odvolacieho súdu, na podklade ktorého by bolo možné vysloviť prípustnosť dovolania žalovaného. Ak by sa aj rozhodnutie odvolacieho súdu (po zrušujúcom uznesení dovolacieho súdu dôvody svojho rozhodnutia odvolací súd

doplnil) javilo stručnejšie v niektorých reakciách odvolacieho súdu na námietky odvolateľa a tvrdenia strán sporu, nemožno konštatovať, že by táto stručnosť v danom prípade dosiahla intenzitu porušenia práva na spravodlivý súdny proces. Je preto potrebné dospieť k záveru, že prípustnosť dovolania v zmysle uplatneného dôvodu prípustnosti dovolania § 420 písm. f/ CSP nie je v preskúmvanej veci daná.

24. Pre úspešnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ (ale aj ďalšie písm. b/ a c/) CSP, musí dovolateľ vymedziť právnu otázku, pretože len konkrétne označenie právnej otázky, pri riešení ktorej sa podľa dovolateľa odvolací súd odklonil, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Keďže súd pri právnom posúdení veci rieši právne otázky, nemožno dovolanie podané pre nesprávne právne posúdenie veci odôvodniť spochybnením skutkových záverov súdu. Dovolací súd skutkové závery nie je oprávnený preskúmať, pretože v zmysle § 442 CSP, je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd.

25. Právny posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (viď uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/222/2009 z 26. februára 2010). Nesprávnosť právneho posúdenia veci preto nemožno vymedziť nesprávnym či nedostatočným zistením skutkového stavu, ale len argumentáciou spochybňujúcou použitie právnej normy súdom na daný prípad, jej interpretáciu alebo jej aplikáciu súdom na zistený skutkový stav (viď uznesenie 3Cdo/27/2018 z 7. augusta 2018).

26. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej neviedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

27. Pre záver o tom, že ide o právnu otázku, kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej a pre posúdenie prípustnosti dovolania, nie je rozhodujúci subjektívny názor sporovej strany, že daná právna otázka môže byť pre ňu rozhodujúca. Právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie, a ani otázky, ktoré vôbec nesúvisia s rozhodovaným sporom. Sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu vymedzenia dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 CSP.

28. V posudzovanom prípade dovolateľ vo vzťahu k prípustnosti svojho dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, dôvodil, že odvolací súd sa odklonil od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a nepostupoval v súlade s rozhodnutím NS SR sp. zn. 4Cdo/254/2012. Dovolací súd vyhodnotil túto námietku ako námietku, ktorá nie je spôsobilá založiť prípustnosť dovolania v zmysle § 421 CSP. NS SR v uvedenom rozhodnutí konštatoval: ... V preskúmvanej veci odvolací súd doplnil dokazovanie oboznámením sa so znaleckým posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, odboru písomoznalectvo, odvetvie ručné písmo č. X. , vypracovaným v trestnej veci trestného činu podvodu 9. júna 2011 a predloženým žalobcom v odvolacom konaní. Napriek tomu, že odvolací súd svoje

rozhodnutie založil na tomto znaleckom posudku, vypracovanom v inom konaní, nenariadil vypracovanie znaleckého posudku, neustanovil znalca a nevypočul ho v súlade s § 127 ods. 1 O.s.p. Uspokojil sa s predloženým znaleckým posudkom len ako s „listinným dôkazom“, ktorý má nižšiu dôkaznú hodnotu ako v konaní pred súdom prvého stupňa podaný znalecký posudok. Na tomto listinnom dôkaze založil svoje skutkové a právne závery, hoci v konaní pred súdom prvého stupňa bol vypracovaný a podaný znalecký posudok s iným záverom. Odvolací súd tak porušil ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov. Znalecký posudok obsiahnutý v trestnom spise možno síce v súvisiacom občianskom súdnom konaní o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy využiť ako listinný dôkaz podľa § 129 ods. 1 O.s.p., ale vzhľadom na špecifickosť tohto konania, v ktorom sa majú niektoré otázky riešiť inak než v trestnom konaní, javí sa vhodným, ak je znalec v občianskom súdnom konaní ustanovený a vypočutý. Naviac, ak má súd pri rozhodovaní k dispozícii dva znalecké posudky s rozdielnymi závermi o tej istej otázke, musí ich zhodnotiť v tom zmysle, ktorý z nich a z akých dôvodov vezme za podklad svojho rozhodnutia a z akých dôvodov nevychádza zo záveru druhého znaleckého posudku. Pre túto úvahu je potrebné vypočítať obidvoch znalcov. Ak by ani takto nebolo možné odstrániť rozpory v záveroch znaleckých posudkov, treba dať tieto závery preskúmať iným znalcom, vedeckým ústavom alebo inou inštitúciou. Uvedené rozhodnutie vychádza z posúdenia dvoch znaleckých posudkov, pričom jeden z nich, ktorý bol vyhotovený v trestnej veci mohol byť hodnotený v zmysle v tom čase účinnnej procesnej úpravy len ako listinný dôkaz. Aj v tomto rozhodnutí najvyšší súd povedal, že bolo potrebné vypočítať obidvoch znalcov a až pri neodstránení rozporov bolo potrebné dať závery preskúmať iným znalcom. V danej veci sa súd prvej inštancie neodklonil a práve naopak postupoval v súlade s uvedeným rozhodnutím, keď vypočul obidvoch znalcov, vypočul ďalších svedkov a mal k dispozícii aj vypracované expertné správy a keďže odstránil rozpory v záveroch znaleckých posudkov, nebolo potrebné nariadiť kontrolné znalecké dokazovanie.

29. Dovolací súd k otázke potreby nariadenia kontrolného znaleckého posudku dáva do pozornosti aj ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu a to najmä rozhodnutie sp. zn. 2Obdo/53/2021 uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR pod č. 5/2023, ktorého právna veta znie: „V zmysle § 185 ods. 1 CSP patrí do právomoci súdu rozhodovanie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, resp. nevykoná, a preto súd nemusí v prípade dvoch protichodných záverov v znaleckých posudkoch nariadiť ďalšie znalecké dokazovanie, ak zväží jeho nevhodnosť vo vzťahu k skutkovým okolnostiam, ktoré vyplynuli z iných dôkazov.“ Ďalej Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1Obdo/12/2008 zo dňa 29.6.2009 uviedol: „Ak závery znaleckého posudku, vypracovaného v zmysle § 127 O.s.p., sú v rozpore o tej istej otázke s výsledkami ostatných dôkazov, teda aj dôkazu znaleckého posudku, predloženého do spisu v zmysle ustanovenia § 129 O.s.p., súd ich musí hodnotiť v tom zmysle, ktorý a z akých dôvodov vezme za podklad rozhodnutia. [...] Pre takéto hodnotenie je potrebné vypočítať oboch znalcov a ak by ani takto nebolo možné odstrániť rozpory v záveroch znaleckých posudkov, je potrebné dať tieto závery preskúmať iným znalcom, vedeckým ústavom alebo inou inštitúciou.“

Ďalšie rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo/112,113/2011 zo dňa 12.6.2012, v ktorom konštatoval, že „Súd nie je oprávnený hodnotiť odbornú stránku podaného znaleckého posudku. [...] Ak bol znalecký posudok vypracovaný písomne, súd spravidla vypočúva znalca na pojednávaní. [...] Ak sa ani výsluchom znalca nepodari odstrániť nejasnosti záverov znalca, prípadne iných skutočností, súvisiacich s podaním posudku alebo ak účastníci konania zotrvávajú na svojich námietkach voči záverom posudku a tiež aj v prípade rozporu medzi dvoma znaleckými posudkami, môže súd rozhodnúť o preskúmaní týchto posudkov ďalším znalcom, prípadne znaleckým ústavom, ale len v prípade, že súd rozpory sám neodstránil výsluchom oboch znalcov.“

V rozhodnutí zo dňa 24. marca 2022 vo veci sp. zn. 4Cdo/255/2021 dovolací súd uviedol, že „pokiaľ ide o hodnotenie znaleckého posudku ako dôkazu, pravidlá hodnotenia dôkazov sú upravené v článku 15 ako aj v § 191 CSP a spravujú sa teóriou voľného hodnotenia dôkazov. Dôkazy a tvrdenia strán spolu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva zákon. Pri hodnotení znaleckého posudku je vo všeobecnosti prijímaný záver, že hodnoteniu nepodliehajú znalecké závery v zmysle ich odbornej správnosti; súd však hodnotí presvedčivosť posudku, čo do jeho úplnosti vo vzťahu k zadaniu, logické odôvodnenie znaleckého nálezu a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 41/2010). Za najhospodárnejší postup pri predložení dvoch rozdielných znaleckých posudkov (ku ktorej situácii došlo v preskúmanej veci) aj doterajšia

súdna prax považuje taký postup, keď súd sa snaží odstrániť nejasnosti, nedostatky, prípadné námietky strán výsluchom znalca a položením doplnujúcich otázok (viď Civilný sporový poriadok Veľké komentáre Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol. str. 772).“

30. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ sa výsluchom znalcov odstránia rozpory v záveroch znaleckých posudkov a aj z ďalších vykonaných dôkazov vyplýva logické odôvodnenie jedného z predložených znaleckých posudkov, nie je potrebné nariadiť kontrolné znalecké dokazovanie. Nie je možné preto konštatovať, že sa by sudy nižšej inštancie odklonili od doterajšej súdnej praxe. Dovolateľom položená otázka tak nie je spôsobilá založiť prípustnosť dovolania.

31. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže prípustnosť dovolania žalovaného nebola daná ani podľa ustanovenia § 420 písm. f/ a ani podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/, ako aj ustanovenia § 447 písm. f/ CSP odmietol.

32. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

33. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.